Тут знак мінус ідентифікує першу трубу, знак плюс – другу. Після різницевої дискретизації умови (22) набирають форми

$$u_{t-} = u_{t+}; \quad (\lambda + 2G) \frac{u_{t,M} - u_{t,M-1}}{\Delta r} + \frac{\lambda}{r} u_{t,M} = (\lambda + 2G) \frac{u_{t,M+1} - u_{t,M}}{\Delta r} + \frac{\lambda}{r_2} u_{t,M}.$$
(23)

До граничних умов (20), (21), (23) додаються початкові умови. Приймемо, що у початковий момент часу при t = 0 елементи труб нерухомі і не мають початкових зміщень. Тоді u(0) = 0, $\partial u(0)/\partial t = 0$ або у дискретній формі

$$u_{r,0} = 0, \quad u_{r,\Delta t} - u_{r,-\Delta t} = 0.$$
 (24)

Система рівнянь динаміки (17) разом з граничними умовами (20), (21), (23) і початковими умовами (24) повністю визначає динамічний процес, що розглядається у двошаровій трубчастій конструкції під дією динамічного навантаження $P_n(t)$ заданого типу. Розв'язання цієї системи здійснюється з допомогою персональних комп'ютерів.

1. Гольдсмит В. Удар. Теория и физические свойства соударяемых тел. – М.: Госстройиздат, 1965. – 448 с.

2. Седов Л. И. Механика сплошной среды. – Т. 1, Т. 2. – М.: Наука, 1973.– 536 с., 584 с.

3. Баум Ф. А., Орленко Л. П., Станюкович Г. П. и др. Физика взрыва. – М.: Наука, 1973. – 703 с.

4. Бате К., Вилсон Е. Численные методы анализа и метод конечных элементов. – М.: Стройиздат, 1982. – 447 с.

УДК 624.131.23.

ОБГРУНТУВАННЯ ОСНОВНИХ ПОЛОЖЕНЬ МЕТОДИКИ ЕКСПЕРИМЕНТАЛЬНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ КОНСОЛІДАЦІЇ ВОДОНАСИЧЕНОГО ГРУНТУ ПРИ ДІЇ ВИБУХУ В НЬОМУ

II. П. Бондар, канд. техн. наук (ТОВ "Ірша-Граніт"), А. І. Лучко, студ. (НТУУ "КПІ")

Обоснован метод моделирования послевзрывной консолидации водонасыщенных грунтов, заключающийся в изготовлении геометрически подобной модели из грунтов натуры, помещении ее в герметическую камеру и нагружении избыточным давлением воздуха, определяемым из соотношений подобия. Максимальная погрешность метода не превышает 20 %, что является вполне приемлемым при исследовании такого сложного явления.

Із аналізу праць [1-3] та ряду інших джерел випливає, що розв'язання проблеми післявибухової консолідації водонасичених грунтів можливе тільки

при тісному поєднанні теоретичних та експериментальних досліджень. У праці [4] запропоновано стенд для експериментального дослідження методом фізичного моделювання післявибухової консолідації шару водонасиченого торф'яного грунту. Викладемо обгрунтування основних положень методики цих досліджень. При цьому зауважимо, що максимальну подібність між натурою та моделлю для даного процесу можна забезпечити методом відцентрового моделювання, однак в даному випадку він є неприйнятним через складність, громіздкість і дуже велику вартість обладнання. Застосування еквівалентних матеріалів суттєво обмежується основними особливостями торфів, які притаманні всім слабким грунтам [5]. Метод фотопружності застосовується, як правило, при моделюванні динамічних процесів у скельних грунтах. Не можна застосувати також метод структурних моделей, оскільки елементи цих моделей повинні виготовлятися з матеріалів-еквівалентів із дотриманням подібності механічних властивостей порід.

Із загальних правил моделювання випливає, що умовами геометричної подібності моделі та натури є співвідношення:

$$h_{0M} = h_{0H} m_l^{-1}; (1)$$

$$h_{\rm TM} = h_{\rm TH} m_l^{-1}; \tag{2}$$

$$z_{\rm M} = z_{\rm H} m_l^{-1} , \qquad (3)$$

де h_0 – потужність шару насипного грунту; $h_{\rm T}$ – початкова потужність торф'яного шару; $z \rightarrow$ вертикальна координата; $m_l = h_{0 \rm H}/h_{0 \rm M} = h_{\rm TH}/h_{\rm TM} = z_{\rm H}/z_{\rm M}$ – геометричний масштаб моделювання, індекси "м" та "н" відносяться відповідно до моделі та натури.

У кожній геометрично подібній точці торф'яного шару величина пружної деформації визначається діючим тиском P(z, t), модулем пружності торфу E_{\parallel} та його коефіцієнтом Пуассона μ 3 цих трьох параметрів можна одержати два безрозмірні: $E_{\rm n}/P(z, t)$ і μ . Отже, для дотримання подібності моделі та натури необхідно виконати умови

$$\left(\frac{E_{\rm n}}{P(z,t)}\right)_{\rm M} = \left(\frac{E_{\rm n}}{P(z,t)}\right)_{\rm H};\tag{4}$$

$$\mu_{\mathsf{M}} = \mu_{\mathsf{H}} \,. \tag{5}$$

Із співвідношення (4) випливає, що для забезпечення подібності при використанні в моделі тих же грунтів, що й у натурі, необхідно дотримуватися рівності гідростатичного тиску $P_{\rm m}(z) = P_{\rm m}(z)$. У першому наближенні в натурі в точці з координатою $z_{\rm m}$ тиск

$$P_{\rm m}(z) = P_a + \gamma_0 h_{0\rm m} + \gamma_{\rm T} z_{\rm m}, \qquad (6)$$

де γ_0 – об'ємна вага насипного грунту; γ_r – об'ємна вага торф'яного грунту; P_a –

атмосферний тиск.

Аналогічно в моделі

$$P_{\rm M}(z) = P_a + \gamma_0 h_{0\rm M} + \gamma_{\rm T} z_{\rm M} . \tag{7}$$

Очевидно, що для забезпечення рівності $P_{u}(z) = P_{u}(z)$ при $m_i > 1$ необхідно відповідно збільшити γ_{0u} і γ_{Tu} порівняно з γ_{0u} і γ_{Tu} .

У праці [6] рекомендується в таких випадках поміщати модель у герметичну камеру, де створюється надлишковий тиск повітря.

З урахуванням надлишкового тиску повітря в камері ΔP вираз для P_u(z) приймає вигляд

$$P_{\rm M}(z) = P_a + \Delta P + \gamma_0 h_{\rm 0M} + \gamma_1 z_{\rm M}.$$
(8)

Тоді з умови $P_{M}(z) = P_{U}(z)$, прирівнюючи (6) до (7) та використовуючи (1) і (3), отримуємо

$$\Delta P = (m_i - 1) + (\gamma_0 h_{0M} + \gamma_T z_N).$$
⁽⁹⁾

З виразу (9) випливає, що для подібності моделі та натури в будь-якій точці масиву потрібне своє значення ΔP . Тому створення над поверхнею моделі надлишкового тиску не забезпечує повної подібності між моделлю та натурою. Застосувати цей метод можна з похибкою, яку визначимо з наступних міркувань.

Розрахунки виконуватимемо для моделі з такими парамстрами: $\gamma_0 = 17000 \text{ H/m}^3$; $\gamma_r = 10000 \text{ H/m}^3$; $P_a = 10^5 \text{ H/m}^2$; $h_{0m} = 0,2 \text{ м}$. Оцінимо відношення $P_m(z)/P_m(z)$, тобто ступінь невідповідності величин тиску в моделі та натурі при усередненому значенні ΔP , наприклад, розрахованому за формулою (9) при $z_m = h_{1m}/2$:

$$\frac{P_{\rm M}(z_{\rm M})}{P_{\rm m}(z_{\rm M})} = \frac{1 + \frac{P_a + \Delta P}{\gamma_0 h_{\rm 0M}} + \frac{\gamma_1 z_{\rm M}}{\gamma_0 h_{\rm 0M}}}{\frac{P_a}{\gamma_0 h_{\rm 0M}} + \left(1 + \frac{\gamma_{\rm T} z_{\rm M}}{\gamma_0 h_{\rm 0M}}\right) m_i}$$
(10)

і за відсутності надлишкового тиску повітря над поверхнею моделі ($\Delta P = 0$).

Розрахунки показують, що створення над моделлю надлишкового тиску дозволяє забезпечити умови моделювання з похибкою, не більшою 20 %. А при $\Delta P = 0$ ця похибка досягає 50 %. Отже, створення над поверхнею моделі надлишкового тиску повітря ΔP дозволяє звести похибку до прийнятного рівня.

При розв'язанні поставлених задач слід моделювати не окремі стадії, а весь процес в цілому. У зв'язку з цим виділимо незалежні та залежні визначальні параметри (змінні) досліджуваного процесу. Пезалежні эмінні: початкова потужність торф'яного шару h_1 ; максимальна потужність насипу h_0 ; радіус заряду вибухової речовини (ВР) r_0 ; довжина заряду ВР l_0 ; об'ємпа концентрація енергії ВР E_i ; коефіцієнт Пуассона для торфу µ; модуль пружності для торфу E₁₁; коефіцієнт Пуассона для насипного грунту µ₀; модуль пружності для насипного грунту Е₀; коефіцієнт фільтрації насипного грунту k₄₀; початковий коефіцієнт фільтрації торфу косфіцієнт фільтрації підстилаючого мінерального грунту k_a; початковий модуль стиснення торфу E_{0ь} коефіцієнт фільтраційної стисливості торфу а, щільність води р, акустична жорсткість торфу $\rho_{r}c_{pr}^{2}$ (ρ_{r} і c_{pr} – щільність торфу і швидкість поширення в ньому пружних поздовжніх хвиль); коефіцієнт вторинної стисливості торфу ан; граничне напруження зсуву для торф'яного грунту т, зчеплення торфу со; максимальне навантаження від ваги насипу q_{тах}, швидкість нарощування навантаження від ваги насипу ф; час від моменту початку відсипки насипу до стабілізації навантаження від ваги насипу to; час від моменту початку навантаження торф'яного шару до моменту підриву заряду ВР 1; постійна сили тяжіння g; атмосферний тиск P_a; час t; вертикальна координата z; радіальна координата r. Залежні змінні: відносне осідання шару s/h_t; нейтральний тиск у торфі (надлишковий поровий тиск) як функція просторових координат і часу $P_w(r, z, t)$. Безрозмірні незалежні визначальні змінні: тангенс кута внутрішнього тертя насипного грунту tgoo; показник адіабати продуктів детонації х; початкове значення коефіцієнта пористості торфу е_п; мінімальне значення коефіцієнта пористості е_{тіп}; коефіцієнт, що характеризує зменшення водопроникності торфу при збільшенні його щільності α_φ; середнє за процес консолідації значення коефіцієнта пористості торф'яного грунту e.m максимально можлива відносна деформація λ_{тах}.

Згідно з π -теоремою [7] з 35 незалежних змінних, якщо є три незалежні розмірності, можна отримати 32 безрозмірні величини, що визначають процес ущільнення торф'яного шару. За змінні з незалежними розмірностями приймаємо величини: h_0 , g, τ_{τ} . Тоді шукані функціональні залежності мають такий вигляд:

$$\frac{s}{h_{\rm r}} = f(x_1, x_2, x_3, \dots, x_{32}); \tag{11}$$

$$\frac{P_{w}}{\tau_{x}} = \varphi(x_{1}, x_{2}, x_{3}, ..., x_{32}), \qquad (12)$$

$$\begin{aligned} \mathbf{ge} \quad \mathbf{x}_{1} &= \frac{h_{\tau}}{h_{0}}, \quad \mathbf{x}_{2} &= \frac{r_{0}}{h_{0}}, \quad \mathbf{x}_{3} &= \frac{l_{0}}{h_{0}}, \quad \mathbf{x}_{4} &= \frac{E_{v}}{\tau_{\tau}}, \quad \mathbf{x}_{5} &= \frac{E_{11}}{\tau_{\tau}}, \quad \mathbf{x}_{6} &= \frac{E_{0}}{\tau_{\tau}}, \quad \mathbf{x}_{7} &= \frac{k_{\phi 0}}{\sqrt{gh_{0}}}, \\ \mathbf{x}_{8} &= \frac{k_{\phi n}}{\sqrt{gh_{0}}}, \quad \mathbf{x}_{9} &= \frac{k_{\phi}}{\sqrt{gh_{0}}}, \quad \mathbf{x}_{10} &= \frac{E_{0\tau}}{\tau_{\tau}}, \quad \mathbf{x}_{11} &= a_{\phi}\tau_{\tau}, \quad \mathbf{x}_{12} &= \frac{\rho_{\pi}gh_{0}}{\tau_{\tau}}, \quad \mathbf{x}_{13} &= \frac{\rho_{\tau}c_{\tau}^{2}}{\tau_{\tau}}, \quad \mathbf{x}_{14} &= a_{ur}\tau_{1}, \\ \mathbf{x}_{15} &= \frac{c_{0}}{\tau_{\tau}}, \quad \mathbf{x}_{16} &= \frac{g_{max}}{\tau_{\tau}}, \quad \mathbf{x}_{17} &= \frac{\dot{q}\sqrt{h_{0}/g}}{\tau_{\tau}}, \quad \mathbf{x}_{18} &= t_{0}\sqrt{\frac{g}{h_{0}}}, \quad \mathbf{x}_{19} &= \frac{P_{a}}{\tau_{\tau}}, \quad \mathbf{x}_{20} &= t_{1}\sqrt{\frac{g}{h_{0}}}, \\ \mathbf{x}_{21} &= t\sqrt{\frac{g}{h_{0}}}, \quad \mathbf{x}_{22} &= \frac{r}{h_{0}}, \quad \mathbf{x}_{23} &= \frac{z}{h_{0}}, \quad \mathbf{x}_{24} &= \mu, \quad \mathbf{x}_{25} &= \mu_{0}, \quad \mathbf{x}_{26} &= tg\phi_{0}, \quad \mathbf{x}_{27} &= \chi, \quad \mathbf{x}_{28} &= e_{u}, \quad \mathbf{x}_{29} &= e_{unr}, \quad \mathbf{x}_{30} &= e_{co}, \quad \mathbf{x}_{31} &= \alpha_{dy}, \quad \mathbf{x}_{32} &= \lambda_{max}. \end{aligned}$$

Рівності між відповідними змінними моделі та натури в правих частинах рівнянь (11) і (12) являють собою співвідношення (критерії) подібності. У зв'язку з тим, що напруження $\rho_{\rm s}gh_0$, $g_{\rm max}$ і P_a мають характер гідростатичних, об'єднаємо безрозмірні комплекси, що мають у своєму складі ці напруження, шляхом складання в один комплекс з урахуванням того, що $g_{\rm max} = \rho_0 gh_0$. Тоді співвідношення подібності матиме вигляд

$$\left(\frac{\rho_0 g h_0 + \rho_* g h_0 + P_a}{\tau_{\tau}}\right)_{M} = \left(\frac{\rho_0 g h_0 + \rho_* g h_0 + P_a}{\tau_{\tau}}\right)_{M}.$$
 (13)

Iз (13) з урахуванням того, що в моделі використовуються грунти натури. тобто т_{ти} = т_{ти}, а також враховуючи надлишковий тиск повітря в камері, маємо рівність

$$(\rho_0 g h_0 + \rho_a g h_0 + P_a + \Delta P)_{M} = (\rho_0 g h_0 + \rho_a g h_0 + P_a)_{II}, \qquad (14)$$

звідки

$$\Delta P_{\rm M} = g \left(\rho_0 + \rho_{\rm n} \right) (h_{0\rm m} - h_{0\rm M}). \tag{15}$$

Iз (11) і (12) випливає також вираз для визначення коефіцієнтів фільтрації грунтів у моделі (при g_N = g_n):

$$\boldsymbol{k}_{\phi \mathsf{M}} = \boldsymbol{k}_{\phi \mathsf{H}} \sqrt{\frac{h_{0\mathsf{M}}}{h_{0\mathsf{H}}}}, \qquad (16)$$

або для масштабу коефіцієнта фільтрації

$$m_{k\phi} = m_l^{-\frac{1}{2}}.$$
 (17)

Крім того, масштаб часу

$$\boldsymbol{m}_{l} = \boldsymbol{m}_{l} \,. \tag{18}$$

3 умови

$$\left(\frac{\dot{q}}{\tau_{\tau}}\sqrt{\frac{h_{0}}{g}}\right)_{\rm M} = \left(\frac{\dot{q}}{\tau_{\tau}}\sqrt{\frac{h_{0}}{g}}\right)_{\rm H}$$
(19)

маємо:

$$m_{\dot{q}} = \frac{\dot{q}_{n}}{\dot{q}_{u}} = m_{i}^{-\frac{1}{2}}.$$
 (20)

Оцінимо значення безрозмірних параметрів із (11) і (12) на основі даних про параметри фізико-механічного стану грунтів, геомстричних розмірів досліджуваної системи та заряду ВР, а також властивостей ВР. Значення параметрів фізико-механічного стану торфів прийняті за даними [5]. Приймаємо, що довжина заряду дорівнює потужності торф'яного шару. Радіус заряду визначатимемо з умови камуфлетності дії вибуху. Згідно з [8] для забезпечення камуфлетної дії вибуху глибина закладання верхнього торця вертикального циліндричного заряду повинна бути не меншою за 200...220 r_0 . Тоді очевидно, що

$$R_0 = 0.005 h_0$$
 (21)

Границі зміни значень визначальних нараметрів наводоно в дабле хаїчног

Параметри	Значення	Параметри	Значення
<i>h</i> _т , м	0,53,0	<i>а</i> _ф , м²/Н	(0,30,55)10 ⁻⁵
h ₀ , м	0,53,0	$\rho_{T}c^{2}_{\prime \prime \prime \prime}$, H/m ²	(0,49256,0)107
<i>г</i> ₀ , м	0,00250,015	a _{er} ,M ² /H	(0,020,13)10 ⁻⁵
<u> I₀, м</u>	0,53,0	$c_0, H/M^2$	$(0,020,2)10^{5}$
<i>Е</i> _v , Н/м ²	(3,99,28)109	<i>q</i> , Н/м ² с	2,6·10 ⁻⁴ ∞
$\tau_{\rm r}, H/m^2$	(0,050,3)10 ⁵	to, c	03,15·10 ⁷
$E_{\rm m}$ H/m ²	(1,08,0)10 ⁶	<i>t</i> ₁ , c	0 3,15·10 ⁷
$E_{0}, H/m^2$	(1,04,6)10 ⁷	<i>t</i> , c	0 œ
k _{ф0} , м/с	(01,5)10 ⁻³	<i>г</i> , м	0,002515,0
<i>k</i> фп, м/с	1,0.10-65,8.10-4	μ	0,35
k _ф , м/с	(05,8)10-4	μ.	0,30,45
E_{07} , H/m ²	0,9 5,0·10 ⁵	tgφ ₀	0,070,47
χ	1,253,0	λ_{max}	0,250,75
e _u	325	e _{cn}	7,522,6
e _{min}	2,56,0	<u>д, м/с²</u>	9,81
α _m	0,11,0	<u>Ра, Н/м²</u>	105

Таблиця І. Значення визначальних параметрів

Таблиця 2. Значення безрозмірних параметрів

Параметри	Значення	Параметри	Значення
$h_{\rm r}/h_0$	0,1676,0	$k_{\phi}/\sqrt{gh_0}$	02,62.104
r_0/h_0	0,005	E_{0r}/τ_r	3,0 100,0
10/h0	0,1676,0	$a_{\Phi} \cdot \tau_{T}$	0,0150,165
E_{ν}/τ_{τ}	(1,318,56)10 ⁵	$ρ_T c_{p_T}^2 / τ_T$	163,35,12·10 ⁵
E_{η}/τ_{τ}	33,331600,0	a _m t _i	0,0010,039
E_0/τ_{τ}	333,339200,0	$c_0/\tau_{\rm T}$	0,0674,0
$k_{\phi 0} \sqrt{gh_0}$	06,77.10-6	$\dot{q}\sqrt{h_0/g}/\tau_m$	2,0·10 ⁻⁹ ∞
$k_{\phi n}/\sqrt{gh_0}$	1,843·10 ⁻⁷ 2,62·10 ⁻⁴	$t_0 \sqrt{g/h_0}$	01.4·10 ⁸
$t_1/\sqrt{g/h_0}$	01, 4 ·10 ⁸	tgφ₀	0,070,47
$t/\sqrt{g/h_0}$	0. <i></i> ∞	x	1,253,0
$((\rho_0 + \rho_{\rm B})gh_0 + P_a)/\tau_{\rm T}$	3,72635,9	en	325
r/h ₀	0,00530,0	e _{min}	2,56,0
z/h ₀	06,0	ecn	7,522,6
μ	0,35	αφ	0,11,0
μο	0,30,45	λ _{max}	0,250,75

На основі даних табл. 1 оцінимо величину безрозмірних параметрів з (11) і (12). Границі зміни значень цих безрозмірних параметрів наведено в табл. 2.

Підбір грунтових матеріалів і ВР повинен здійснюватися з урахуванням необхідності дотримання рівності між відповідними параметрами моделі та натури у випадку моделювання конкретних умов виконання робіт. Якщо ж розв'язується задача встановлення загальних закономірностей досліджуваних процесів, то значення безрозмірних величин, отриманих по параметрах моделі, повинні попадати в границі зміни відповідних безрозмірних величин, наведених у табл. 2. Крім того, рекомендується в моделі використовувати неволокнистий торф. Це пов'язано з тим, що до фізико-механічних властивостей торфів та їх деформування під навантаженням додається ще один – лінійний визначальний параметр.

1. Зарецкий Ю. К., Гарицелов М. Ю. Глубинное уплотнение грунтов ударными нагрузками. – М.: Энергоиздат, 1989.

2. Menard L. La Consolidation dynamique des sols de fondation // Annales de l'ITRTP. – \mathbb{N} 320, Sept.

3. Кушнир В. Я. Консолидация неоднородных намывных оснований при глубинном виброуплотнении // Инж. геология. – 1988. – № 5.

4. Бондар П. П., Лучко А. І. Стенд для дослідження консолідації водонасиченого торф'яного грунту при дії вибуху в ньому // Вісник Національного технічного університету України "КПІ". Серія "Гірництво": Зб. наук. праць. – Київ: НТУУ "КПІ": ЗАТ "Техновибух", 2000. – Вип. 4.

5. Евгеньев И. Е., Казарновский В. Д. Земляное полотно автомобильных дорог на слабых грунтах. – М.: Транспорт, 1976.

6. Боровиков В. А., Ванягин И. Ф. Моделирование действия взрыва при разрушении горных пород. – М.: Недра, 1990.

7. Седов Л. И. Методы подобия и размерности в механике. – М.: Госиздат физ.-мат. лит., 1965.

8. Гундарев К. А., Кравец В. Г. Параметры взрывных работ при ликвидации просадочных свойств лессовых массивов // Использование энергии взрыва на объектах ирригационного и мелиоративного строительства в грунтах. – Киев: Наук. думка, 1976.

УДК 624.534.142

ФИЗИЧЕСКАЯ МОДЕЛЬ ТЕПЛОМАССОПЕРЕНОСА В КОНСТРУКЦИЯХ ШАХТНОЙ КРЕПИ ПРИ ПОЖАРЕ

Т. Рембеляк, докт.- инж. (Краковская металлургическая академия, РП)

Процес тепломасопереносу в тілі конструкції кріплення можна моделювати у вигляді випаровування потоку рідини в каналі, обрамленому проникними матрицями.